

# Kniha Daniel — sto devadesát tři

*Odhalení posledních časů: od osudu Ruska přes návrat Trumpa až k vytvoření obrazu šelmy*

Jeff Pippenger

2024-04-23

V blízké budoucnosti Rusko ukončí válku na Ukrajině vítězstvím a toto vítězství se ukáže být počátkem konce Putina a Ruska. Právě tak jako Gorbačov reorganizoval (perestrojka) své impérium a poté uprchl k Organizaci spojených národů, bude politické Rusko přivedeno pod autoritu Organizace spojených národů, zatímco náboženské Rusko bude podrobeno kontrole papežství. Trump bude v roce 2024 zvolen a převáží nad globalistickými demokraty i nad otevřeně republikánskými globalisty a vytvoří spojenectví s globalisty Organizace spojených národů za účelem řešení důsledků zániku Putina a Ruska. Potom se nevěstka z Týru přimluví ve prospěch Ruska.

V bitvě u Pania se opakují dějiny první ze tří bitev čtyřicátého verše. V první bitvě, znázorněné rozpadem Sovětského svazu v roce 1989, sloužil první z posledních osmi prezidentů jako zástupné vojsko papežství. Tento první prezident byl republikán, což signalizuje, že i poslední bude republikánským prezidentem. První prezident byl znám svou rétorikou týkající se zdi železné opony, která jako prorocký mezník padla, když 9. listopadu 1989 padla Berlínská zeď. Poslední republikánský prezident bude znám svou rétorikou týkající se zdi na jižní hranici Spojených států a mezníkem, který označí Trumpovo svědectví o budování zdi, bude nedělní zákon, kdy bude odstraněna symbolická „zeď oddělení církve od státu“.

Tento první prezident byl bývalou mediální hvězdou, známou svými pohotovými řečnickými schopnostmi a smyslem pro humor. Poslední prezident je bývalou mediální hvězdou, známou svými pohotovými řečnickými schopnostmi a smyslem pro humor. Rok 1989 označil rozpad říše známé jako Sovětský svaz a poslední ze tří bitev čtyřicátého verše představuje rozpad říše známé jako Rusko.

Bitva u Pania je třetí a poslední bitvou čtyřicátého verše a byla předobrazena první bitvou. Když první bitva skončila, celý svět uznal, že jedinou světovou supervelmocí jsou Spojené státy. Tato světovláda se bude opakovat při závěru poslední bitvy, neboť právě tam bude, navzdory spojenectví vytvořenému mezi Antiochem III. a Filipem Makedonským, (Spojenými státy a Organizací spojených národů), ustanoveno, že Spojené státy (falešný prorok) jsou předním králem deseti králů (draka — Organizace spojených národů).

Tři bitvy čtyřicátého verše nesou pečeť „Pravdy“, neboť první představuje poslední a prostřední bitva představuje vzpouru. První i poslední vítězná zástupná armáda (Spojené státy) vítězí, avšak druhá zástupná armáda prohrává a touto druhou zástupnou armádou je nacismus, světový symbol vzpoury.

Tři politické kampaně Donalda Trumpa nesou pečeť „Pravdy“, neboť v prvním i posledním tažení vítězí ve volbách, avšak v prostřední kampani je poražen šelmou ateismu, která je mocí draka, opět symbolem vzpoury představované třináctým písmenem hebrejské abecedy, jež spolu s prvním a posledním písmenem tvoří hebrejské slovo „Pravda“.

Desátý verš jedenácté kapitoly Daniela určuje čas konce v roce 1989 a šestnáctý verš označuje brzy přicházející nedělní zákon. Verše deset až patnáct představují skryté dějiny čtyřicátého verše, což je ta část knihy Daniel, která byla zapečetěna až do posledních dnů. Když jsou verše deset až patnáct vloženy (řádek za řádkem) do skrytých dějin čtyřicátého verše, je odpečetěna ta část Daniela, která se vztahuje k posledním dnům. Tato část je odpečetěna těsně předtím, než se při brzy přicházejícím nedělním zákoně uzavře doba milosti pro zachovávající sobotu. Představuje tedy poslední neboli sedmou pečeť.

A když otevřel sedmou pečeť, nastalo v nebi mlčení asi na půl hodiny. A viděl jsem sedm andělů, kteří stáli před Bohem; a bylo jim dáno sedm polnic. A jiný anděl přišel a postavil se k oltáři, maje zlatou kadidelnici; a bylo mu dáno mnoho kadidla, aby je obětoval spolu s modlitbami všech svatých na zlatém oltáři, který byl před trůnem. A dým kadidla, jenž vystupoval s modlitbami svatých, vystoupil z ruky anděla před Boha. A anděl vzal kadidelnici, naplnil ji ohněm z oltáře a vrhl jej na zem; i nastaly hlasy, hromobití, blesky a zemětřesení. A sedm andělů, kteří měli sedm polnic, se připravilo zatroubit. Zjevení 8,1–6.

Sedm andělů se sedmi polnicemi představuje vykonávací soud, který začíná vydáním nedělního zákona ve Spojených státech, a představují také vykonávací soud, který začíná tehdy, když Michael povstane a lidská doba milosti se uzavře. V prvním období, od nedělního zákona až do chvíle, kdy Michael povstane, jsou Boží soudy smíšeny s milosrdenstvím; avšak sedm posledních ran jsou pak Boží soudy, které nejsou smíšeny s milosrdenstvím. Otevření sedmé pečeti je dobou, kdy se připravují vykonávací soudy, jak je znázorněno sedmi anděly.

Druhá a devátá kapitola knihy Daniel označují „modlitby svatých“ jako modlitbu za porozumění událostem spojeným s Nebúkadnesarovým skrytým snem o obrazu šelem a jako pokání a vyznání spojené se „sedmi časy“ z dvacáté šesté kapitoly Leviticus. Modlitby, které jsou smíšeny s kadidlem ve „zlaté kadidelnici“ a vystupují před Boha, pronášejí ti, kteří jsou povoláni být mezi sto čtyřiceti čtyřmi tisíci a kteří tehdy přijímají pečeť živého Boha, když je oheň z oltáře vržen na zemi.

V deváté kapitole Ezechiele tytéž svaté osoby vzdychají a naříkají nad ohavnostmi páchanými v zemi i v církvi, a jak vyjadřují svou hlubokou lítost nad hříchem, pečetící anděl klade znamení na jejich čela. Stejně jako v osmé kapitole Zjevení jsou soudy, představované anděly zhoubci, v pozadí a čekají na rozkaz, že pečetění je dokončeno.

„Nekonečný s neomylnou přesností stále vede účet se všemi národy. Zatímco je Jeho milosrdenství nabízeno spolu s výzvami k pokání, tento účet zůstává otevřený; avšak když čísla dosáhnou určité míry, kterou Bůh stanovil, začíná působení Jeho hněvu. Účet je uzavřen. Božská trpělivost končí. Za ně se již více nepřimlouvá milosrdenství.“

„Prorok, hledě přes věky, měl tuto dobu postavenou před svým zrakem. Národy tohoto věku byly příjemci bezprecedentních milostí. Byla jim udělena nejvybranější nebeská požehnání, avšak proti nim jsou zaznamenány vzrůstající pýcha, lakomství, modlářství, pohrdání Bohem a nízká nevďěčnost. Rychle uzavírají svůj účet s Bohem.“

„Avšak to, co ve mně vyvolává chvění, je skutečnost, že ti, kdo měli největší světlo a výsady, se poskvřili převládající nepravostí. Pod vlivem bezbožných lidí kolem sebe mnozí, i z těch, kdo vyznávají pravdu, vychladli a jsou strháváni mocným proudem zla. Všeobecné pohrdání, jemuž je vystavena pravá zbožnost a svatost, vede ty, kdo se těsně nespojují s Bohem, k tomu, že ztrácejí úctu k Jeho zákonu. Kdyby následovali světlo a poslouchali pravdu ze srdce, tento svatý zákon by se jim jevil tím vzácnější, čím více je takto znevažován a odkládán stranou. Jak se neúcta k Božímu zákonu stává zjevnější, tím zřetelnější je dělící čára mezi těmi, kdo jej zachovávají, a světem. U jedné skupiny roste láska k božským předpisům úměrně tomu, jak u druhé skupiny roste pohrdání jimi.“

„Krise se rychle blíží. Prudce narůstající údaje ukazují, že čas Božího navštívení již téměř nadešel. Ačkoli nerad trestá, přesto trestat bude, a to brzy. Ti, kdo chodí ve světle, uvidí znamení blížícího se nebezpečí; nemají však sedět v klidném, netečném očekávání zkázy a utěšovat se vírou, že Bůh ve dni navštívení ochrání svůj lid. Zdaleka ne. Měli by si uvědomit, že je jejich povinností usilovně pracovat na záchraně druhých a s pevnou vírou vzhlížet k Bohu o pomoc. „Mnoho zmůže účinná, vroucí modlitba spravedlivého.““

„Kvas zbožnosti zcela neztratil svou moc. V době, kdy jsou nebezpečí a sklíčenost církve největší, bude malá skupinka těch, kdo stojí ve světle, vzdychat a naříkat nad ohavnostmi, které se páchají v zemi. Avšak zvláště budou jejich modlitby vystupovat ve prospěch církve, protože její členové jednají podle způsobu světa.“

„Vroucí modlitby tohoto věrného mála nebudou marné. Když Pán vyjde jako mstitel, přijde také jako ochránce všech, kdo zachovali víru v její čistotě a uchovali se neposkvřeni od světa. Právě v této době Bůh zaslíbil, že se zastane svých vyvolených, kteří k Němu volají dnem i nocí, ačkoli s nimi dlouho strpívá.“

„Příkaz zní: ‚Projdi středem města, středem Jeruzaléma, a udělej znamení na čelech mužů, kteří vzdychají a naříkají nade všemi ohavnostmi, jež se v jeho středu páchají.‘ Tito vzdychající a naříkající zvěstovali slova života; kárali, radili a naléhavě prosili. Někteří, kteří Boha zneuctívali, činili pokání a pokořili svá srdce před Ním. Avšak sláva Hospodinova od Izraele odstoupila; ačkoli mnozí stále zachovávali formy náboženství, chyběla jim Jeho moc i přítomnost.“ Testimonies, svazek 5, 208–210.

Verše deset až patnáct odpečetíují skryté dějiny čtyřicátého verše a zároveň tím ukazují, že zapečetování jednoho sta čtyřiceti čtyř tisíc je nyní vykonáváno na těch, kteří splnili požadavky modliteb představovaných Danielem a třemi mládenci ve druhé kapitole a Danielem v kapitole deváté. Rozdíl mezi těmito dvěma modlitbami lze rozpoznat jako modlitbu za porozumění vnějším událostem proroctví (Daniel 2) a modlitbu za uskutečnění vnitřní zkušenosti proroctví (Daniel 9). Dalším rozdílem je, že svatí jako celek usilují o porozumění zkušebnímu poselství obrazu šelmy (Daniel 2), avšak jednotlivě musí vykonat dílo úplného pokání (Daniel 9). Jejich modlitby musí být

v kontextu Ezechiele 9, neboť musejí truchlit nad hříchy v zemi i v církvi.

„V době, kdy jeho hněv vyjde v soudech, budou tito pokorní, oddaní Kristovi následovníci odlišení od ostatního světa úzkostí své duše, která se projevuje nářkem a pláčem, napomínáním a varováním. Zatímco se druzí snaží přikrýt pláštěm existující zlo a omlouvat velikou bezbožnost, jež všude převládá, ti, kdo horlí pro Boží čest a milují duše, nebudou mlčet, aby si získali přízeň kohokoli. Jejich spravedlivé duše jsou den za dnem souženy nesvatými skutky a řeči nespravedlivých. Nemají moc zastavit valící se proud nepravosti, a proto jsou naplněni zármutkem a zděšením. Truchlí před Bohem, když vidí, že náboženství je znevažováno přímo v domovech těch, kteří obdrželi velké světlo. Naříkají a pokořují své duše, protože v církvi jsou pýcha, lakomství, sobectví a klam téměř každého druhu. Duch Boží, který podněcuje k napomínání, je pošlapáván, zatímco satanovi služebníci vítězí. Bůh je zneuctíván, pravda je zbavována své moci.“

„Třída těch, kdo nepocítují zármutek nad svým vlastním duchovním úpadkem ani nenaříkají nad hříchy druhých, zůstane bez Boží pečeti. Pán pověřuje své posly, muže s hubíci zbraněmi v rukou: „Jděte za ním městem a bijte; vaše oko ať nešetří, ani nemějte slitování: zcela pobijte starce i mládence, panny i malé děti i ženy; ale nepřibližujte se k žádnému muži, na němž je znamení; a začněte od Mé svatyně.“ Potom začali od starců, kteří byli před domem.“

„Zde vidíme, že církev — svatyně Páně — byla první, kdo pocítil úder Božího hněvu. Starci, ti, jimž Bůh udělil velké světlo a kteří stáli jako strážci duchovních zájmů lidu, zradili svou důvěru. Zaujali stanovisko, že nemáme očekávat zázraky a zjevné projevy Boží moci jako za dřívějších dnů. Časy se změnily. Tato slova posilují jejich nevěru a oni říkají: Pán neučiní ani dobré, ani zlé. Je příliš milosrdný, než aby navštívil svůj lid soudem. Tak je „Pokoje a bezpečnost“ voláním mužů, kteří již nikdy nepozdvihnou svůj hlas jako polnici, aby ukázali Božímu lidu jeho přestoupení a domu Jákobovu jeho hříchy. Tito nemí psi, kteří nechtěli štěkat, jsou těmi, na něž dopadá spravedlivá pomsta uraženého Boha. Muži, panny i malé děti všichni hynou spolu.“ Testimonies, svazek 5, 210, 211.

První a druhý verš Daniela jedenácté začínají v době konce roku 1989, stejně jako verš desátý. Druhý verš vede dějiny až k prvnímu funkčnímu období Donalda Trumpa a poté zanechává skryté dějiny od tohoto šestého nejbohatšího prezidenta až k sedmému království (Organizaci spojených národů), představovanému Alexandrem Velikým. Mezi Xerxem, bohatým králem ve verši druhém, a Alexandrem Velikým bylo osm perských králů. Skryté dějiny druhého verše až do verše třetího představují osm králů. Tedy od závěru prvního Trumpova funkčního období až k sedmému království biblického proroctví je celkem deset králů, kteří překlenují skryté dějiny veršů dva až tři jedenácté kapitoly knihy Daniel.

Číslo deset je symbolem zkoušky a zkouškou, k níž dochází právě v oněch dějinách, je vytvoření obrazu šelmy. Šestý nejbohatší prezident rozvíří globalisty počínaje svou první kampaní v roce 2015, a tím vyznačuje počátek zápasu mezi dvěma svědky ze Zjevení, kapitoly jedenácté, a dračí šelmou ateismu, který neustává až do nedělního zákona ve verších šestnáct a čtyřicet jedna. V rámci tohoto boje byl Donald Trump prvním prezidentem, který rozvířil draka, a je také posledním.

Trump je posledním prezidentem zemské šelmy a Trump se stane prvním vůdcem sedmého království. Tím Trump představuje prvního i posledního z deseti králů a deset představuje zkoušku.

1776, 1789 a 1798 představují tři dějinná období, která potvrzují, že osmý prezident je z těch sedmi. Rok 1776 představuje vyhlášení Deklarace nezávislosti a dějiny Prvního a Druhého kontinentálního kongresu. Rok 1789 představuje období dějin, v němž byly vytvořeny Články konfederace. Toto období začalo roku 1781 a skončilo vyhlášením Ústavy v roce 1789. Rok 1798 představuje vyhlášení Zákonů o cizincích a pobuřování a počátek zemské šelmy jako šestého království biblického prorockví.

Kontinentální kongresy se dělí na dvě prorocká období: první kongres a poslední kongres. První kontinentální kongres měl dva předsedy a Peyton Randolph byl prvním předsedou. Druhý kontinentální kongres měl šest předsedů. Peyton Randolph byl prvním předsedou jak Prvního, tak i Druhého kontinentálního kongresu. V průběhu dějin Prvního a Druhého kontinentálního kongresu bylo celkem osm předsednických období. Peyton Randolph byl prvním předsedou jak Prvního, tak i Druhého kontinentálního kongresu, tedy v prorockém období, v němž bylo osm předsednických období, avšak prvním předsedou každého z těchto dvou období byla tatáž osoba. Proto, ačkoli bylo osm předsednických období, byli ve skutečnosti pouze sedm předsedové. První předseda byl dvakrát prvním předsedou sedmi osob, které byly předsedy, a Randolph proto představuje osmého, jenž byl ze sedmi, a na základě dvou svědků předobrazuje prvního skutečného prezidenta, jímž byl George Washington.

Washington je zastoupen Randolphem, a proto Randolph jako symbol Washingtona vyjadřuje jak prorocké charakteristiky Randolpha, prvního prezidenta, tak i skutečnost, že Randolph byl osmý, který byl ze sedmi. George Washington tedy jako první prezident a první vrchní velitel byl také prorocky osmý, a byl ze sedmi; a Trump jako poslední prezident bude rovněž osmý, totiž ze sedmi.

Druhým prezidentem Druhého kontinentálního kongresu byl John Hancock. Druhý kontinentální kongres skončil roku 1781. Období od roku 1781 do roku 1789 označuje dějiny Článků konfederace. Toto období je symbolizováno datem 1789, vydáním Ústavy. V tomto období bylo také osm prezidentů. Články konfederace představovaly první ústavu, avšak slabost Článků konfederace vedla k jejich nahrazení a k ratifikaci Ústavy třinácti koloniemi roku 1789.

V oné době tvořilo těch osm prezidentů sedm prezidentů, kteří nebyli prezidenty v dějinách období představovaného předchozími dvěma Kontinentálními kongresy, a jeden, který byl prezidentem v onom prvním prorockém období. John Hancock sloužil jak ve druhém Kontinentálním kongresu, tak také v období představovaném Články konfederace. Na prorocké rovině bylo během dvou Kontinentálních kongresů prezidenty pouze sedm mužů; proto byl John Hancock prorocky jedním z osmi v období Článků konfederace, avšak zároveň byl jedním ze sedmi mužů z předchozího období. Byl tedy tím osmým, který byl z těch sedmi.

Druhé prorocké období, znázorněné lety 1781 až 1789, mělo stejně jako první období prezidenta (Hancocka), který byl osmý a z těch sedmi, stejně jako Randolph v prvním prorockém období znázorněném rokem 1776.

V obou obdobích osmi prezidentů je znázorněna záhada, že osmý je ze sedmi. Tato dvě období vydávají svědectví, že první skutečný prezident (Washington) měl k své symbolice připojenu také prorockou záhadu, a to prostřednictvím své typifikace, kterou představuje Randolph. Tito tři svědkové se vztahují k Trumpovi. Trump, jak je představen ve verších jedna a dva v jedenácté kapitole, je znázorněn pouze prostřednictvím svého prvního funkčního období, které skončilo, když druhé volby byly ukradeny šelmou z bezedné propasti.

Dějiny, které naplnily tyto verše, zahrnují skryté dějiny mezi bodem onoho nejbohatšího krále (Xerxa) a uvedením Alexandra Velikého, jenž představuje nedělní zákon, kdy se deset králů na krátký čas stává sedmým královstvím. Mezi bohatým králem a deseti králi, kteří se shodují, že odevzdají své sedmé království papežství, bylo osm králů. Těchto osm králů, kteří tvoří skryté dějiny od verše druhého až po verš třetí, nalézají dva svědky osmi prezidentů v dějinách let 1776, 1789 a 1798.

Tato historie nese symboliku dvaadvaceti let, čímž ji označuje za dějiny zapečetování sto čtyřiceti čtyř tisíc, když se božství spojuje s lidstvím. Nese také svědectví „Pravdy“, neboť počátek označuje nezávislost a konec označuje odstranění nezávislosti, zatímco třináct let po roce 1776 ratifikovalo Ústavu třináct kolonií. Zároveň vymezuje dvě období osmi králů (prezidentů), z nichž obě obsahují hádanku, že osmý je ze sedmi.

Trump jako šestý prezident v roce 2016 a jako poslední vůdce šestého království také představuje prvního i posledního z deseti po sobě jdoucích králů. Číslo deset označuje proces zkoušky oněch dějin a zkouškou, která předchází nedělnímu zákonu a při němž dospívá ke svému závěru, je utváření obrazu šelmy. Obraz Nebúkadnesarova snu o šelmě představuje osm království a tím podává svědectví, že zkouška obrazu šelmy je znázorněna číslem „osm“.

V dějinách zkoušky linie Makabejských, představující linii rohu odpadlého protestantismu a linii rohu odpadlého republikánství, znázorněnou Antiochem III., se tyto linie a rohy spojují v jeden roh, jenž je obrazem papežství. V téže historii je obraz Boží plně a trvale reprodukován v těch, kdo jsou představeni jako sto čtyřicet čtyři tisíc.

Skryté dějiny čtyřicátého verše jsou odpečetěny ve skrytých dějinách od druhého do třetího verše a v dějinách veršů deset až patnáct. Když se Trump při své inauguraci 20. ledna 2025 stane osmým prezidentem, který je z těch sedmi, pak osm králů mezi Xerxem a Alexandrem Velikým označuje příchod utváření obrazu šelmy a Trump představuje prvního i posledního z deseti po sobě jdoucích králů.

V příštím článku budeme v tomto studiu pokračovat.

A viděl jsem v pravici Toho, který seděl na trůnu, knihu popsanou uvnitř i na zadní straně, zapečetěnou sedmi pečeti. A viděl jsem mocného anděla, jak svolává silným hlasem: Kdo je hoden otevřít tu knihu a rozlomit její pečeť? A nikdo na nebi ani na zemi ani pod zemí nemohl tu knihu otevřít ani do ní nahlédnout. I velmi jsem plakal, že nebyl shledán nikdo hodný tu knihu otevřít a číst ji, ani do ní nahlédnout. Ale jeden ze starců mi řekl: Neplač; aj, zvítězil Lev z pokolení Judova, Kořen Davidův, aby otevřel tu knihu a rozlomil jejích sedm

pečetí. A spatřil jsem, a hle, uprostřed trůnu a těch čtyř bytostí a uprostřed starců stál Beránek, jako by byl zabit, maje sedm rohů a sedm očí, což jest sedm Duchů Božích vyslaných do celé země. I přišel a vzal tu knihu z pravice Toho, který seděl na trůnu. A když tu knihu vzal, ty čtyři bytosti a čtyřiaadvacet starců padli před Beránkem, majíce každý z nich harfy a zlaté číše plné kadidla, což jsou modlitby svatých. A zpívali novou píseň, řkouce: Hoden jsi vzít tu knihu a otevřít její pečete, neboť jsi byl zabit a svou krví jsi nás vykoupil Bohu z každého kmene a jazyka a lidu i národa; a učinil jsi nás našemu Bohu králi a kněžími, a budeme kralovat na zemi. Zjevení 5,1–10.